

Punt de Vista

EL PUNT AVUI+

JOAQUIM VIDAL I PERPINYÀ, president
LÍDIA VIDAL I JUVENTENCH, vicepresidenta
JOAN VALL I CLARA, conseller delegat
ALBERT PARÍS I FORTUNY, comunicació

PER MOLTS ADJECTIUS QUE HI POSEM, MAI NO TINDREM UNA IMATGE COMPLETA DEL PERSONATGE

Joaquim Nadal
i Farreras

Historiador

Antoni Farrés i Sabater

Impulsiu, apassionat, histriònic, radical, honest, exigent, tossut, obsessiu, irascible, contundent, coherent, generós, rebel, absorbent, líder, així era el Toni. Però per molts adjectius que hi posem mai no tindrem una imatge completa del personatge i menys encara de la persona que es resistia a descobrir les seves febleses i les seves virtuts darrere del personatge que l'atrapava.

ARA, ELS SEUS AMICS HAN RECOLLIT en un llibre, *Antoni Farrés i Sabater, tal com l'hem conegut* (Amics del Toni, 2012), el testimoni de moltes persones que aporten la seva visió i vivències personals fins a completar un dibuix polièdric, ple d'irisacions multicolors que ens presenten el Toni en tota la seva dimensió, sense concessions, amb reconeixement, amb tendresa i amb la duresa i la cruesa dels que el van viure i patir de més a prop. És la paradoxa de constatar que els que més el van estimar i l'estimen no s'estan de retreure-li que la seva passió real no era la família, sinó la ciutat. No la política, ni el partit, sinó Sabadell amb tots els ets i uts.

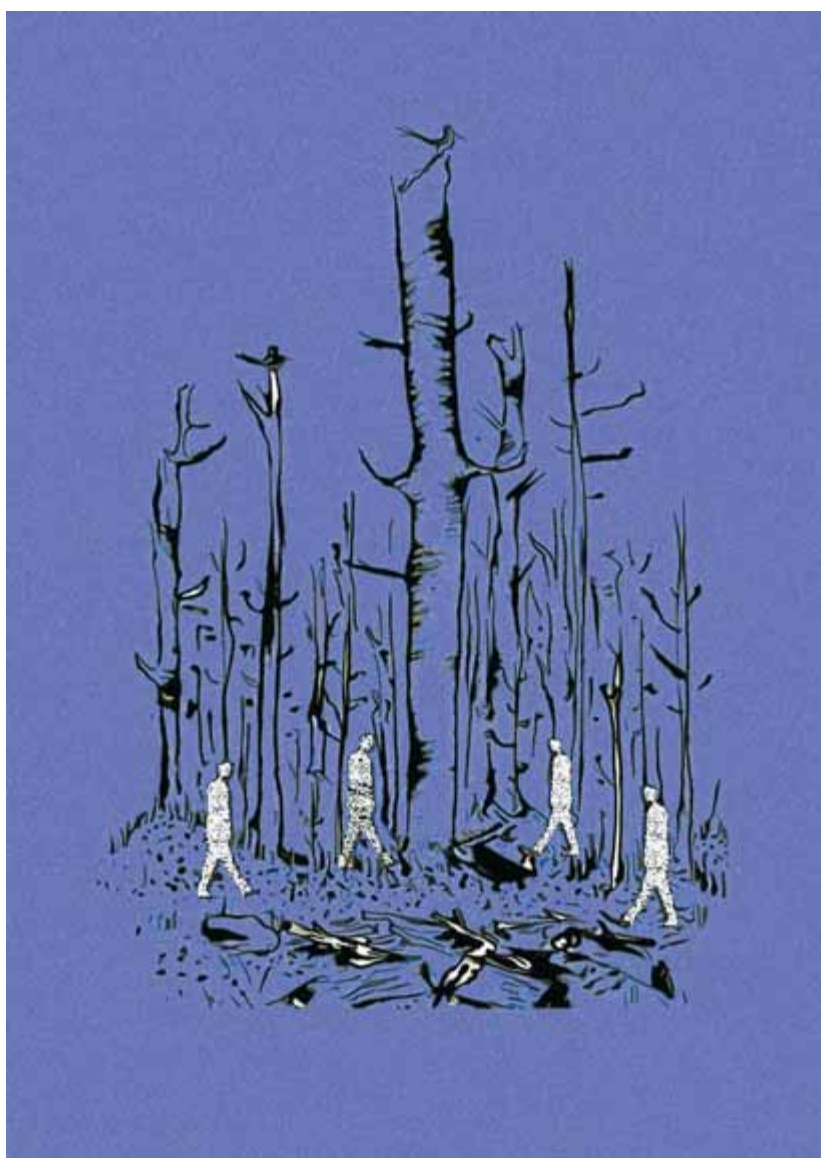
HA TINGUT CURA DE L'EDICIÓ i n'ha fet una introducció Manuel Foraster Giravent, i obre el volum un apunt d'Antoni Garriga i Miralles, amb un "Viatge a una època. Farrés, l'esperit del 79". Després, el llibre s'estructura en quatre apartats titulats "Un cor valent", "A l'Ajuntament jo sóc l'encarregat", "Què faré quan sigui gran" i, finalment, un apartat amb els discursos de presa de possessió i de comiat de l'alcaldia. En els tres primers, Foraster ha congregat, en conversa amable, a aportar el seu testimoni els familiars més directes, els amics de la primera i la darrera hora, els col·laboradors, els companys d'estudi o de despatx, els col·legues de militància, els amics alcaldes, els regidors que executaven les seves polítiques, els ideòlegs que nodrien de propostes la capacitat de captar idees com una esponja i d'aplicar-les del Toni. En els dos discursos hi ha dos Tonis en estat pur, un més impulsiu, l'altre més reflexiu, més de transició vital, amb una súplica final d'indulgència després de demanar disculpes a tots els que havia privat més directament dels seus drets més íntims pel fet d'haver-se bolcat en cos, ànima i vida a la cosa pública.

VOLDRIA SUBRATLLAR TRES MOMENTS. Primer quan les assemblees es feien al

bosc, més tard quan els arbres no ens deixaven veure el bosc, finalment quan el brot d'un sol arbre ens emociona més que un bosc sencer.

ÉS LA MEVA BIOGRAFIA imperfecta. Primer dels anys de la clandestinitat. Una història que en sintetitza moltes. El trànsit del cristianisme a la revolució, la voluntat transformadora, la prevalença de l'interès col·lectiu per damunt de la dimensió individual i egoista. La clandestinitat, la presó, el sindicalisme, l'obrerisme, la lluita pels drets dels treballadors i dels ciutadans, un combat per les llibertats. La vida en comuna, el despreuiment de tot. El descobriment de la lluita clandestina en les reunions a les parròquies i a les fàbriques, les assemblees al bosc per preparar les vagues, per seguir el combat. El difícil camí de les relacions humanes. Les cartes des del Sàhara a la Mei, la seva primera dona i companya, que ella encara guarda i que la porten a creure que són les úniques coses que el Toni va arribar a escriure mai. La difícil rebel·lia d'un fill de família benestant que no està disposat a contemporitzar amb les dificultats històriques de la pròpia fa-

El llibre 'Antoni Farrés i Sabater, tal com l'hem conegut' (Amics del Toni, 2012) ens presenta el Toni en tota la seva dimensió

XAVIER PORRATA

mília, que serenament explica la Núria Sabater, la seva mare.

MÉS TARD LA PLENITUD MUNICIPAL. Sabadell per damunt de tot. El municipalisme, la gestió més que la política, com diu la Carme. Els fils de la transformació d'una ciutat castigada pel franquisme i per l'atur. La definició i la construcció d'un model que transforma però que no liquida el pòsit del temps i l'experiència d'una ciutat industrial i d'una burgesia de pes econòmic indiscutible. La distància per recórrer entre el buit i la complicitat, entre girar-se l'esquena i arremangar-se junts. Les grans decisions en el terreny dels serveis públics, que els companys regidors expliquen des d'una òptica i que Josep Oliu relata des d'una altra. La gestió urbanística, l'optimització dels

recursos, el parc Catalunya i l'eix Macià, els barris i la ciutat tot fent ciutat. L'esperit del 79 és la irrupció a les ciutats d'un aire nou, de la micro i la macropolítica, del patrutllatge constant, de les llibretes sempre obertes, de l'obsessió monogràfica i per a alguns malaltissa. La percepció tangible durant un temps que era possible acostar els somnis i la realitat i fondre'ls en una política possible, pragmàtica i transformadora. Des de la realitat física lamentable del 79 fins al valor transformador de la cultura, de l'educació, de la innovació dels successius mandats un cop satisfetes les necessitats més peremptòries. Teníem pressa perquè des de les eleccions del 77 passarien encara dos anys agònics abans no arribés la democràcia als ajuntaments. És possible que aquesta tossuda obsessió, que vam compartir, no ens deixés veure el bosc sencer d'un país que ens negava als ajuntaments la condició mateixa de país. L'ajuntament, refugi i baluard, mentre la política nacional era conreada per altres.

FINALMENT, EL DUBTE TOTAL, la darrera etapa, la lluita per la dignitat del món municipal, el dret a l'atur dels electes. El intent de reinventar-se des de un món nou que descobriria en les empreses i les noves tecnologies. La definició de la B-30 com un dels eixos simbòlics i reals de la represa de la nova Catalunya. I, sobretot, la reconciliació amb la vida, com explica la Teresa. Els brots nous, l'esclat primaveral, la seva filla Carla i els seus néts, la Maria i el Carlos, disposats a dreçar un pont sensible, un alè de vida, mentre la vida el va respectar.

LA CAPACITAT, UN INSTANT només i negada després, de mirar brotar un arbre sol i emocionar-se en el moment de veure en aquells brots una part d'ell mateix.